

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗДРАВЕТО

(Обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 80, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 59, 82 и 95 от 2007 г. и бр. 13 от 2008 г.)

§ 1. Създава се чл. 6а:

“Чл. 6а. (1) Министърът на здравеопазването определя със заповед национални и републикански консултанти по медицински специалности.

(2) Националните консултанти дават консултации и становища по възложени от министъра въпроси, а републиканските консултират лечебните заведения за болнична помощ при оказването на медицинска помощ при спешни състояния.

(3) Средствата за финансиране на дейностите по ал. 2 се осигуряват в рамките на бюджета на Министерството на здравеопазването за съответната календарна година.

(4) Условието и редът на финансиране, организацията и дейността на националните и републиканските консултанти се определят с наредба на министъра на здравеопазването.”

§ 2. В чл. 10 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „и здравните кабинети” се заличават;

б) в т. 8 след думите „изпълнение на” се добавя „международни”.

2. В ал. 2 думите “основни и профилни” се заличават.

§ 3. Създава се чл. 10а:

„Чл. 10а. (1) Приходите на РЦЗ се формират от:

1. субсидия от републиканския бюджет;

2. собствена дейност.

(2) Регионалните центрове по здравеопазване са администратори на приходите по ал. 1, т. 2, които се формират от:

1. такси за дейностите по регистрация на лечебни и здравни заведения в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет;

2. глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления от РЦЗ, постъпили по сметката им;

3. други източници.

(3) Средствата по ал. 1, т. 2 се разходват за:

1. контролна дейност;

2. създаване, поддържане и водене на регистрите по този закон и по други закони, възложени на РЦЗ;

3. придобиване, поддръжка и ремонт на дълготрайни материални активи - до 30 на сто;

4. допълнително материално стимулиране и обучение на служителите от:

а) регионалните центрове по здравеопазване в размер 30 на сто при условия и по ред, определени с правилника по чл. 10, ал. 3;

б) централната администрация на Министерството на здравеопазването в размер до 10 на сто при условия и по ред, определени с вътрешни правила на министъра на здравеопазването.”

§ 4. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 4:

„4. контрол върху дейността на здравните кабинети;”

б) досегашните т. 4-8 стават съответно т. 5-9;

в) досегашната т. 9 става т. 10 и в нея след думите „изпълнение на” се добавя “международни и”;

г) досегашната т. 10 става т. 11.

2. Създава се ал. 3:

„(3) С правилника по ал. 2 министърът на здравеопазването може да възложи на определени РИОКОЗ дейности, които се изпълняват на територията на няколко области.”

§ 5. Член 18 се изменя така:

„Чл. 18. (1) Приходите на РИОКОЗ се формират от:

1. субсидия от републиканския бюджет;

2. собствена дейност.

(2) Регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве са администратори на приходите по ал. 1, т. 2, които се формират от:

1. такси за издадените документи по държавния здравен контрол в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет;

2. платени услуги, поискани от физически и юридически лица, определени с наредба на министъра на здравеопазването;

3. глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления от РИОКОЗ, постъпили по сметката им;

4. други източници.”

§ 6. Създава се чл. 18а:

„Чл. 18а. Средствата по чл. 18, ал. 1, т. 2 се разходват за:

1. здравен контрол, профилактика на незаразните болести, профилактика и надзор на заразните заболявания;

2. създаване, поддържане и водене на регистрите по този закон и по други закони, възложени на РИОКОЗ;

3. лабораторни анализи и изпитвания;

4. участие в национални и международни междулабораторни изпитвания;

5. акредитиране и поддържане на акредитацията на лабораториите на РИОКОЗ;

6. разпространение на информационни и научноизследователски материали в областта на общественото здраве;

7. придобиване, поддръжка и ремонт на дълготрайни материални активи - до 30 на сто;

8. обучение и квалификация на персонала;

9. допълнително материално стимулиране на служителите от:

а) регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве в размер 30 на сто при условия и по ред, определени с правилника по чл. 17, ал. 2;

б) централната администрация на Министерството на здравеопазването в размер до 10 на сто при условия и по ред, определени с вътрешни правила на министъра на здравеопазването.”

§ 7. В чл. 19, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 9:

„9. да предлагат на органите на Дирекцията за национален строителен контрол при въвеждане в експлоатация на строежите в Република България решение за отказ за приемане на обекти с обществено предназначение, когато установят съществени нарушения на нормите и изискванията, определени с нормативен акт;”.

2. Досегашната т. 9 става т. 10.

§ 8. Създава се чл. 19а:

“Чл. 19а. (1) Анализът на проби от продуктите и стоките със значение за здравето на човека и на факторите на жизнената среда, взети за целите на държавния здравен контрол, се извършва в лаборатории, определени със заповед на министъра на здравеопазването.

(2) Лабораториите по ал. 1 трябва да са акредитирани в съответствие с изискванията на БДС EN ISO/IEC 17025 и/или на

БДС EN ISO/IEC 17020, като обхватът на акредитация на изпитвателните лаборатории по БДС EN ISO/IEC 17025 се отнася за определени изпитвания или групи изпитвания.

(3) Министърът на здравеопазването може да определи със заповед лаборатории за анализ, които не са акредитирани по реда на ал. 2, за определен срок при наличие на следните условия:

1. лабораториите са започнали и изпълняват необходимите процедури за акредитация;

2. налице са доказателства, че при провеждане на анализи за целите на държавния контрол лабораториите прилагат система и процедури за контрол и изпитване, гарантиращи качество на лабораторната дейност.”

§ 9. Член 20 се изменя така:

“Чл. 20. Доброволно плащане на глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления, издадени от органите на държавния здравен контрол, може да се извършва в Министерството на здравеопазването или в съответната РИОКОЗ.”

§ 10. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

“(3) Директорът на НЕЛК се атестира на всеки 3 години от комисия, назначена от министъра на здравеопазването. Редът за провеждане на атестацията се определя с правилника по чл. 109.”

2. Създава се ал. 4:

„(4) Министърът на здравеопазването може да прекрати трудовото правоотношение на директора на НЕЛК при получаване на отрицателна атестация с предизвестие по чл. 328, ал. 1, т. 5 от Кодекса на труда.”

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5.

§ 11. В чл. 26 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) думите „и дентални” и “могат да” се заличават;

б) в т. 3 думите “учебно-професионални заведения” се заменят с “учебно-професионални центрове”, а думите “домове за временно настаняване” се заменят с “центрове за временно настаняване”.

2. В ал. 2, 3 и 4 думите “и денталните” се заличават.

§ 12. Създава се чл. 28а:

“Чл. 28а. Министърът на здравеопазването и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към него при и по повод осъществяване на функциите си имат право на безвъзмезден достъп до информационните регистри, изграждани и поддържани с бюджетни средства.”

§ 13. Член 33 се изменя така:

„Чл. 33. (1) Министърът на здравеопазването провежда епидемиологични проучвания за установяване на зависимост между замърсяването на околната среда и здравното състояние на населението.

(2) Министерският съвет и/или общините приемат и финансират програми за провеждане на дейности, свързани с опазване, укрепване и възстановяване здравето на гражданите в населените места, в които е установена зависимост между замърсяването на околната среда и здравното състояние на населението.”

§ 14. В чл. 34 ал. 1 се отменя.

§ 15. В чл. 37 ал. 3 се изменя така:

„(3) Органите на държавния здравен контрол дават становище за безопасност и/или съответствие със законовите разпоредби за продукти и стоки, имащи значение за здравето на населението, в изпълнение на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 339 на Съвета от 8 февруари 1993 г. относно проверките за съответствие с правилата за безопасност на продуктите при продукти, внасяни от трети страни (ОВ, L 40/1 от 17.02.1993 г.).”

§ 16. В чл. 38, ал. 4 числото „24” се заменя със „72”.

§ 17. В чл. 43 се създава ал. 3:

“(3) В случаите на повторни лабораторни изследвания при оспорване на резултатите от лабораторните анализи и експертиза лабораторните изследвания са за сметка на оспорващия, ако резултатът от първоначалните изследвания се потвърди.”

§ 18. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „вносителя” се заменя с „негов упълномощен представител или лицето, по чието искане е произведен продуктът, или лицето, което за първи път пуска на пазара козметичен продукт от внос”.

2. В ал. 2 накрая се добавя „и енергетиката”.

§ 19. В чл. 50 думите „производителите и вносителите” се заменят с „производителят или негов упълномощен представител, или лицето, по чието искане е произведен продуктът, или лицето, което за първи път пуска на пазара козметичен продукт от внос”.

§ 20. В чл. 52 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „Производителят или вносителят на козметичния продукт” се заменят с „Лицето, получило разрешение по чл. 50” и се поставя запетая.

2. В ал. 2 думите „производителят или вносителят уведомяват” се заменят с „лицето, получило разрешение по чл. 50, уведомява”.

§ 21. В чл. 56 ал. 2 се отменя.

§ 22. В чл. 61 се правят следните допълнения:

1. В ал. 3 се създава изречение второ:

“Заповедта подлежи на незабавно изпълнение.”

2. Създава се ал. 5:

„(5) Заповедта по ал. 3 подлежи на обжалване пред административния съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

§ 23. В чл. 64 се създава ал. 3:

“ (3) Медицинското наблюдение на лицата, които работят с източници на йонизиращи лъчения, се осъществява от НЦРРЗ и от лечебни заведения, които отговарят на изискванията, посочени в наредбата по чл. 65, ал. 1, т. 4.”

§ 24. В чл. 78 ал. 2 се отменя.

§ 25. В чл. 82, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 в началото се добавя “профилактични прегледи и изследвания и”.

2. В т. 7 думите “степен на увреждания” се заменят с “вид и степен на увреждане”.

§ 26. В чл. 86, ал. 2, т. 5 думите “препарати в доболничната” се заменят с “продукти в извънболничната”.

§ 27. В чл. 87 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Съгласието по ал. 2 на родителя или попечителя не е необходимо при извършване на здравни консултации, профилактични прегледи и изследвания на лица, навършили 16 години. Конкретните видове дейности по консултиране, профилактичните прегледи и изследванията се определят с наредба на министъра на здравеопазването.”

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

3. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Когато за непълнолетен или малолетен, настанен по съдебен ред извън семейството, съгласието на родител, попечител или настойник по ал. 2 и 4 не може да бъде получено своевременно, информирано съгласие изразява лице, на което са възложени грижите за отглеждане на детето след положително становище на дирекция „Социално подпомагане”.

(6) Когато непълнолетният или малолетният е настанен временно по административен ред по чл. 27 от Закона за закрила на детето, информираното съгласие по ал. 5 се изразява от дирекция „Социално подпомагане”.”

4. Досегашната ал. 4 става ал. 7.

§ 28. В чл. 88 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „попечител” се добавя „лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6”.

2. В ал. 2 след думата „попечител” се добавя „на лицето по чл. 87, ал. 5, на дирекцията по чл. 87, ал. 6”.

§ 29. В чл. 89, ал. 2, т. 2 след думата „попечител” се добавя „от лице по чл. 87, ал. 5, от дирекцията по чл. 87, ал. 6”.

§ 30. В чл. 90 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „попечител” се добавя „лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6”.

2. В ал. 3 след думата „попечител” се добавя „лицето по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6”.

3. В ал. 4 думите „по ал. 1 е налице отказ от родител, настойник или попечител” се заменят с „е налице отказ по ал. 1”.

§ 31. В чл. 93, ал. 1 след думата „попечител” се добавя „лице по чл. 87, ал. 5, дирекцията по чл. 87, ал. 6”, а думите „упълномощено от него” се заменят с „упълномощено от тях”.

§ 32. Член 101 се изменя така:

“Чл. 101. (1) За установяване вида и степента на увреждане на деца до 16-годишна възраст и на лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, и за установяване степента на намалена работоспособност на лица в трудоспособна възраст, както и за потвърждаване на професионална болест се извършва медицинска експертиза.

(2) Медицинската експертиза се организира и ръководи от министъра на здравеопазването и от РЦЗ.

(3) Видът и степента на увреждане и степента на трайно намалена работоспособност се определят в проценти спрямо възможностите на здравия човек.

(4) Видът и степента на увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, се определя пожизнено. Преосвидетелстването на тези лица може да се извърши по тяхно искане или по искане на контролните органи на медицинската експертиза.

(5) На лицата по ал. 4, които упражняват трудова дейност, се определя степен на трайно намалена работоспособност, ако не са определени вид и степен на увреждане.

(6) Принципите и критериите на медицинската експертиза, както и редът за установяване вида и степента на увреждане, степента на намалена работоспособност и за потвърждаване на професионална болест се определят с наредба на Министерския съвет.”

§ 33. В чл. 102, ал. 2 думите “и директора на НЕЛК” се заменят с “директора на НЕЛК и изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания”.

§ 34. В чл. 103 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

“(1) Медицинската експертиза включва експертиза на временната неработоспособност, експертиза на вида и степента на увреждане и експертиза на трайно намалената работоспособност.”

2. В ал. 3 след думата “Експертизата” се добавя “на вида и степента на увреждане, степента”.

3. Алинея 4 се изменя така:

“(4) Експертизата на вида и степента на увреждане на децата до 16-годишна възраст се извършва от детски експертни лекарски комисии (ДЕЛК) и НЕЛК с участието на специалисти по детски болести.”

§ 35. Създава се чл. 104а:

“Чл. 104а. (1) Детските експертни лекарски комисии се откриват и закриват от директора на РЦЗ съгласувано с министъра на здравеопазването към многопрофилните болници за активно лечение в областните градове, в които има открити структурни звена по детски болести.

(2) В съставите на ДЕЛК могат да работят лекари с призната специалност “детски болести” и с не по-малко от 10 години трудов стаж по специалността. С предимство в състава на ДЕЛК се включват лекари с втора призната специалност (“неврология”, “ортопедия и травматология”, “психиатрия” и др.) или с допълнителна квалификация в областта на определена специалност в системата на здравеопазването.”

§ 36. В чл. 105 ал. 3 се изменя така:

“(3) В състава на всяка ТЕЛК задължително се включва лекар - представител на съответното териториално поделение на НОИ, определен със заповед на ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ.”

§ 37. В чл. 106 ал. 3 се изменя така:

“(3) Членовете на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК не могат да упражняват дейности, които подлежат на техен контрол, и да извършват консултативна дейност, свързана с вида и степента на увреждане, временната неработоспособност и трайно намалената работоспособност.”

§ 38. В чл. 107 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите “дейността на” се добавя “ДЕЛК и”.
2. В ал. 2 след думите “искане на” се добавя “ДЕЛК”.

§ 39. В чл. 108 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите “освидетелстваните от” се добавя “ДЕЛК”.
2. Алинеи 3 и 4 се изменят така:

“(3) Медицинската документация на лицата, освидетелствани от ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК, на които е определен вид и степен на увреждане и процент трайно намалена работоспособност, се съхранява 40 години от последното решение на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК, а на всички останали лица – 5 години.

(4) Препис от решенията на ДЕЛК, ТЕЛК и НЕЛК се изпраща в Националния център за здравна информация и в Агенцията за хората с увреждания.”

§ 40. В чл. 112 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) думите “фонд “Рехабилитация и социална интеграция” се заменят с “Агенцията за хората с увреждания”;

б) точка 3 се изменя така:

“3. срещу решенията на ДЕЛК и ТЕЛК - в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК.”

2. Създава се ал. 9:

“(9) Обжалването по реда на ал. 1-8 не спира изпълнението на решенията на органите на медицинската експертиза.”

§ 41. В чл. 114, ал. 2 думите “държавната политика при бедствия и аварии” се заменят с “извънредните ситуации”.

§ 42. В глава трета се създава раздел VI:

„Раздел VI

Контрол върху медицинското обслужване

Чл. 116а. (1) За осъществяване на контрол върху медицинското обслужване на гражданите се създава Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” към министъра на здравеопазването.

(2) Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” е юридическо лице на бюджетна издръжка.

(3) Дейността, структурата и организацията на работата на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването.

Чл. 116б. Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат”:

1. проверява структурата, управлението, дейността и организацията на медицинското обслужване в лечебните заведения;

2. проверява спазването на правата на пациентите в лечебните заведения;

3. проверява спазването на медицинските стандарти в лечебните заведения;

4. извършва проверки по молби на граждани и юридически лица, свързани с медицинското обслужване и здравето осигуряване, и изготвя експертно становище по медицинското поведение във всеки конкретен случай;

5. осъществява дейности по откриване и предотвратяване на корупционни прояви и практики в лечебните заведения;

6. извършва проверки за начина, по който лечебните заведения разходват средства, предоставени им от републиканския бюджет по реда на чл. 82 от Закона за здравето;

7. прави мотивирани предложения до РЦЗ за заличаване от регистъра на лечебни заведения, които нарушават правата на пациента и не спазват медицинските стандарти;

8. прави мотивирани предложения до министъра на здравеопазването за отнемане на разрешения за лечебна дейност на лечебни заведения, които нарушават правата на пациента и не спазват медицинските стандарти;

9. прави мотивирани предложения за прекратяване договора на управителя или изпълнителния директор на лечебното заведение по реда на чл. 64, ал. 2 от Закона за лечебните заведения;

10. прави мотивирани предложения до съответния министър за налагане на дисциплинарно наказание на директора на лечебното заведение по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения;

11. прави мотивирани предложения до ръководителите на лечебните заведения за налагане на дисциплинарни наказания на медицински специалисти;

12. прави предложения до министъра на здравеопазването за налагане на административни наказания и принудителни административни мерки;

13. осъществява други дейности, възложени със закон.

Чл. 116в. (1) Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ проверява дейността на лечебните заведения. Проверките на лечебните заведения са планови и извънредни.

(2) Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ има право да проверява дейността на всички физически и юридически лица, за които има данни, че осъществяват дейност в нарушение на този закон и на Закона за лечебните заведения.

(3) Условието и редът за провеждане на проверките се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

Чл. 116г. (1) При осъществяване на своите правомощия служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ имат право:

1. на свободен достъп до служебните помещения на всички контролирани от нея лечебни заведения и на лицата по чл. 116в, ал. 2;

2. да изисква документи и писмени обяснения от проверяваните лица;

3. на достъп до медицинската документация, водена от лечебните заведения и от лицата по чл. 116в, ал. 2.

(2) Държавните органи и длъжностните лица са длъжни да оказват съдействие на служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ при осъществяване на техните функции.

Чл. 116д. (1) Дейността на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ се финансира от бюджетни средства и приходи от собствена дейност.

(2) Бюджетните средства се осигуряват от субсидия от републиканския бюджет чрез бюджета на Министерството на здравеопазването.

Чл. 116е. Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ е администратор на приходите от собствена дейност, които се формират от:

1. глоби и имуществени санкции, наложени с влезли в сила наказателни постановления, издадени от изпълнителния директор

на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат”, постъпили по сметката им;

2. други източници.

Чл. 116ж. Финансовите средства по чл. 116е се разходват за:

1. контролната дейност на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат”;

2. придобиване, поддръжка и ремонт на дълготрайни материални активи - до 30 на сто;

3. осъществяване на програми за обучение на служителите на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат”;

4. допълнително материално стимулиране и обучение на служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” в размер на 30 на сто при условия и по ред, определен с правилника по чл. 116а, ал. 3.”

§ 43. В чл. 120 се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите “в случаите, когато в тях не са открити дентални кабинети” се заличават.

2. В ал. 6 думите „съответния РЦЗ” се заменят със „съответната РИОКОЗ”.

§ 44. Създава се чл. 125а:

„Чл. 125а. (1) Медицинските специалисти са длъжни да уведомят дирекция „Социално подпомагане” по местонахождението на лечебното заведение за всяко дете, родено в лечебното заведение, за което е налице риск от изоставяне, в т. ч. при липса на документ за самоличност на майката при раждането на детето, при самотна майка, при многодетна майка, при майка със сериозни или множество заболявания.

(2) Медицинските специалисти, работещи в лечебните заведения или в здравните кабинети, са длъжни да уведомят органите на МВР и дирекция „Социално подпомагане” за всяко дете, постъпило в лечебното заведение или посетило здравния кабинет, което е жертва на насилие.”

§ 45. В чл. 131, ал. 1 след думите “от министъра на здравеопазването” се добавя “или от оправомощен от него заместник-министър”.

§ 46. В чл. 175, ал. 2 след думата “бакалавър” се добавя “по чл. 42, ал. 1, т. 1, буква "б" от Закона за висшето образование”.

§ 47. В чл. 181, ал. 1 думите “основните и профилните специалности” се заменят със “специалностите”.

§ 48. В чл. 205 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 2:

“2. при установяване на вредно въздействие върху здравето на изследваното лице;”

б) досегашните т. 2 и 3 стават съответно т. 3 и 4.

2. Създава се ал. 3:

“(3) В случаите по ал. 1, т. 2 медицинското научно изследване се прекратява със заповед на директора на РЦЗ при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 206.”

§ 49. В чл. 218 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

“(2) Ако нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец, имуществената санкция е от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1500 лв.”

2. Досегашните ал. 2-7 стават съответно ал. 3-8.

§ 50. Създава се чл. 221а:

„Чл. 221а. Медицински специалист, който не изпълни задължение по чл. 125а, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение - с лишаване от правото да упражнява медицинска професия за срок от 6 месеца до една година.”

§ 51. В чл. 222 се създава ал. 4:

„(4) Национален или републикански консултант, който откаже да изпълни или умишлено не изпълни възложено му задължение, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 лв. до 5000 лв.”

§ 52. Създават се чл. 228а и 228б:

„Чл. 228а. (1) На лечебно заведение, което наруши реда за разходване на средствата, предоставени му от републиканския бюджет по реда на чл. 82 от Закона за здравето, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение – от 15 000 до 25 000 лв.

(2) На лечебно заведение, което наруши реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, закупени със средства от републиканския бюджет по реда на чл. 82 от Закона за здравето, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 228б. Длъжностно лице, което не окаже съдействие на служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” при осъществяване на техните функции, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 4000 до 8000 лв.”

§ 53. В чл. 229, ал. 1 числото “200” се заменя със “100”, а числото “1000” с “500”.

§ 54. Член 234 се изменя така:

„Чл. 234. Нарушенията по чл. 220-224, 226 и 228-228б се установяват с актове, съставени от длъжностни лица, упълномощени от изпълнителния директор на

Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” или от директора на РЦЗ, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” или от директора на РЦЗ.”

§ 55. В чл. 235 навсякъде думите „от министъра на здравеопазването” се заменят с „от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат”.

§ 56. В § 1 от Допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 9:

а) в буква „а” думите „съоръжения и мрежи” се заменят с „и съоръжения”;

б) в буква „в” след думата „пансиони” се добавя „общезития за възрастни” и се поставя запетая;

в) в буква „д” след думите “концертни зали” се добавя „читалища” и се поставя запетая;

г) в буква „е” след думите “козметични салони” се добавя „солариуми, ателиета за татуировки и поставяне на обици и други подобни изделия на различни части на тялото, СПА и уелнес центрове” и се поставя запетая;

д) в буква „и” думата „средства” се заменя с „продукти”;

е) буква “л” се изменя така:

„л) обектите по чл. 26, ал. 1, т. 3;”

ж) в буква „о” след думата „спортни” се добавя „бази за детски и ученически отдих и туризъм”;

з) в буква „п” накрая се добавя „и обектите, в които се прилагат неконвенционални методи за благоприятно въздействие върху индивидуалното здраве”.

2. В т. 10:

а) в буква “г” думите “препарати и продукти” се заменят с “и препарати”;

б) създава се буква „е”:

„е) санитарно-хигиенни материали (дамски превръзки, тампони, бебешки еднократни пелени и еднократни пелени за възрастни, влажни кърпички за кожата).”

3. В т. 11 се създава буква „л”:

„л) спазване на изискванията за осигуряване здравословно хранене на групи от населението;”.

4. В т. 12, буква “е” думите “и обществените сгради” се заменят с “обществените сгради и урбанизираните територии”.

5. Създават се т. 34-37:

„34. „Временна неработоспособност” е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението.

35. „Трайно намалена работоспособност” е състояние, при което поради хронично травматично или нетравматично увреждане (болест) лицето е с ограничена работоспособност във връзка с траен функционален дефицит на съответен увреден орган или система.

36. „Вид и степен на увреждане” е състояние на хронично травматично или нетравматично увреждане (болест), при които лицето в нетрудоспособна възраст е с траен функционален дефицит на съответен увреден орган или система.

37. „Лице, на което са възложени грижите за отглеждане на детето” е близък, роднина, приеман родител, ръководител на институция за отглеждане и възпитание на деца, в която те са трайно отделени от своята домашна среда съгласно съдебно решение за настаняване на детето извън семейството.”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 57. В чл. 213, ал. 2, т. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г. и бр. 36, 69 и 98 от 2008 г.) след думата “работоспособност” се добавя “или определени вид и степен на увреждане”.

§ 58. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г. и бр. 28 и 43 от 2008 г.) се създава § 10а:

“§ 10а. (1) Разпоредбите на този закон за данъчните облекчения на лицата с намалена работоспособност се прилагат съответно и за децата до 16-годишна възраст с определени вид и степен на увреждане с експертно решение на Детската експертна лекарска комисия, както и за лицата с определени вид и степен на увреждане, които са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване.

(2) Лицата, на които до 31 декември 2009 г. пожизнено е определена степен на трайно намалена работоспособност по реда на Закона за здравето, и лицата, които са с пожизнено определена степен на трайно намалена работоспособност по силата на § 3 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за здравето, се смятат с пожизнено определени вид и степен на увреждане.”

§ 59. В Закона за защита от шума в околната среда (обн., ДВ, бр. 74 от 2005 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се чл. 3а:

„Чл. 3а. (1) Не се допуска работа и зареждане на обекти за производство, съхраняване и търговия, разположени в многофамилни жилищни сгради, за времето между 23,00 и 7,00 часа.

(2) Не се допуска озвучаването на открити площи на заведения за хранене и развлечения, разположени в жилищни зони и курорти, за времето между 23,00 и 7,00 часа.”

2. Член 17 се изменя така:

”Чл. 17. Министърът на здравеопазването, директорите на РИОКОЗ и държавните здравни инспектори, определени със Закона за здравето, осъществяват контрол върху шума в околната среда, причинен от локални източници на шум, по ред, определен със Закона за здравето.”

3. В чл. 22, ал. 1 се създава т. 4:

„4. упражняват контрол за спазване изискванията на чл. 3а.”

§ 60. В Закона за здравето осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 31, 46, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г. и бр. 37 и 71 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 40, ал. 3, т. 5 накрая се добавя “и приетите за обслужване в социални учебно-професионални центрове и центрове за временно настаняване”.

2. В чл. 45, ал. 2 думите “по т. 10” се заменят с “по т. 11”.

3. Създава се чл. 58а:

“Чл. 58а. Националната здравноосигурителна каса сключва договори с лечебни заведения, които подлежат на задължителна акредитация по реда на Закона за лечебните заведения, след получаване на положителна акредитационна оценка за цялостна медицинска дейност и за съответните медицински дейности.”

4. Наименованието на глава четвърта „Специализиран медицински надзор” се заменя с „Медицински контрол”.

5. Член 100 се изменя така:

„Чл. 100. Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” осъществява специализиран медицински контрол върху дейностите, свързани със задължителното и доброволното здравно осигуряване.”

6. В чл. 101 т. 1 и 2 се изменят така:

„1. следи за осигуряване предоставянето на основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК;

2. следи за осигуряване предоставянето на здравните дейности, гарантирани от дружествата за доброволно здравно осигуряване.”

7. В чл. 106 ал. 4 се изменя така:

„(4) Нарушенията по ал. 1, 2 и 3 се установяват с актове на длъжностни лица от Изпълнителна агенция "Медицински инспекторат", а наказателните постановления се издават от директора на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат.“

8. Навсякъде в закона думите „дирекция "Специализиран медицински надзор" се заменят с „Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“.

§ 61. В Закона за интеграция на хората с увреждания (обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г. и бр. 31, 46 и 108 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 42, ал. 1 думите “вида на увреждането, степента на намалена работоспособност или намалена възможност за социална адаптация” се заменят със “степента на намалена работоспособност или вида и степента на увреждането”.

2. В чл. 42в, чл. 42г, ал. 1, чл. 42д и 42ж думите “намалена възможност за социална адаптация” се заменят с “определени вид и степен на увреждане”.

3. В § 1, т. 2 думите “намалена възможност за социална адаптация” се заменят със “са определили вид и степен на увреждане”.

4. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 8в:

“§ 8в. Лицата с определени вид и степен на увреждане, които са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, имат правата на лицата със съответната степен на намалена работоспособност по този закон.”

§ 62. В Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (обн., ДВ, бр. 30 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2000 г., бр. 74, 75 и 120 от 2002 г., бр. 56 от 2003 г., бр. 76, 79 и 103 от 2005 г., бр. 30, 75 и 82 от 2006 г., бр. 31 и 55 от 2007 г. и бр. 36, 43 и 69 от 2008 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 32, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или от оправомощен от него заместник-министър”.

2. В чл. 54, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или оправомощен от него заместник-министър”.

§ 63. В Закона за кръвта, кръводаряването и кръвопреливането (обн., ДВ, бр. 102 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 70 от 2004 г., бр. 30 и 65 от 2006 г. и бр. 31 от 2007 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 8, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или на оправомощен от него заместник-министър”.

2. В чл. 43, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или на оправомощен от него заместник-министър”.

§ 64. В Закона за медицинските изделия (ДВ, бр. 46 от 2007 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 12, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или оправомощен от него заместник-министър”.

2. В чл. 83, ал. 2 и чл. 99, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или оправомощен от него заместник-министър”.

§ 65. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г., изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г. и бр. 70 от 2008 г.) се създава § 4а:

“§ 4а. Разпоредбите на този закон за лицата с намалена работоспособност се прилагат съответно и за децата до 16-годишна възраст с определени вид и степен на увреждане с експертно решение на Детската експертна лекарска комисия, както и за лицата с определени вид и степен на увреждане, които са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване.”

§ 66. В § 1, т. 29 от Допълнителната разпоредба на Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г. и бр. 26 и 89 от 2008 г.) думите “намалена работоспособност” се заменят с “трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане”.

§ 67. В Закона за признаване на професионални квалификации (ДВ, бр. 13 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

“(2) Когато органите по ал. 1 са министри, те могат да делегират правомощията си по този закон на определени от тях с писмена заповед заместник-министри.”

2. В чл. 77 се създава ал. 4:

“(4) Документите по ал. 2, т. 4, които не са издадени в Република България, се представят заверени с “апостил” или от българското посолство или консулство в съответната държава, или от Министерството на външните работи заедно с превод на български език, заверен от Министерството на външните работи. Изискването не се прилага за документи за самоличност.”

3. В Допълнителните разпоредби:

а) в § 1, т. 3 накрая се добавя “и § 3а”;

б) създава се § 3а:

„§ 3а. Извън случаите по § 3 доказателство за професионална квалификация, издадено в трета държава на български гражданин или на друг гражданин на държава членка, се приравнява на доказателство за професионална квалификация по смисъла на този закон, когато се установи за всеки конкретен случай съответствие при сравняване на специализираните знания, умения и стаж на заявителя със знанията, уменията и съответния стаж, изисквани от българското законодателство за упражняване на съответната професия.”

4. В Преходните и заключителните разпоредби се създава § 5а:

“§ 5а. (1) Доказателствата за професионална квалификация по регулирана професия, признати от съответния компетентен орган преди влизането в сила на този закон, дават достъп и право да се упражнява съответната регулирана професия в Република България при същите условия, както признатите по реда на този закон.

(2) Доказателствата за професионална квалификация, издадени в бившия СССР на лица, които са започнали да упражняват съответната регулирана професия на територията на Република България по силата на чл. 1, ал. 3 от Наредба № 29 от 1975 г. за признаване на документи за образование, издадени от училища и полувисши учебни заведения в други държави (обн., ДВ, бр. 2 от 1975 г.; отм., бр. 20 от 1996 г.), и са я упражнявали без прекъсване до влизането в сила на този закон, дават правата по ал. 1.”

§ 68. В чл. 10в, ал. 1 от Закона за пътищата (обн., ДВ, бр. 26 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 88 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 47 и 118 от 2002 г., бр. 9 и 112 от 2003 г., бр. 6 и 14 от 2004 г., бр. 88 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 64, 102, 105 и 108 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г. и бр. 43 от 2008 г.) след думата „работоспособност” се добавя „или вид и степен на увреждане”.

§ 69. В § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за социално подпомагане (обн., ДВ, бр. 56 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 45 и 120 от 2002 г., бр. 18, 30 и 105 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г. и бр. 58 от 2008 г.) след думата “работоспособност” се добавя “или определени вид и степен на увреждане”.

§ 70. В чл. 7 от Закона за съсловната организация на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти (обн., ДВ, бр. 46 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 85 от 2005 г., бр. 30, 59 и 75 от 2006 г., бр. 41 от 2007 г. и бр. 13 от 2008 г.) ал. 2 се изменя така:

“(2) С наредбата по ал. 1 се определят и професионалните дейности, които извършват здравните асистенти.”

§ 71. В Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки (обн., ДВ, бр. 83 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 88 от 2005 г. и бр. 71 от 2006 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 36, ал. 3 след думата “здравеопазването” се добавя “или на оправомощен от него заместник-министър”;

2. В чл. 37, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или на оправомощен от него заместник-министър”;

3. В чл. 38, ал. 1 след думата “здравеопазването” се добавя “или на оправомощен от него заместник-министър”.

§ 72. В Закона за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 87, 99 и 105 от 2005 г., бр. 30, 31, 34, 51, 55 и 96 от 2006 г., бр. 31 и 51 от 2007 г. и бр. 36 и 69 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4в, ал. 1, чл. 22а, чл. 22в, ал. 1 и чл. 23г, ал. 7 след думата “здравеопазването” се добавя “или от оправомощен от него заместник-министър”.

2. В чл. 24а, ал. 1 накрая се добавя “или от оправомощен от него заместник-министър”.

§ 73. В приложение № 1, раздел I, т. 6, букви “б” и “в” от Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 54, 59, 82 и 105 от 2006 г., бр. 48, 97, 100 и 109 от 2007 г. и бр. 67 и 69 от 2008 г.) след думата “работоспособност” се добавя “или определени вид и степен на увреждане”.

§ 74. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 55 и 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59, 68, 76, 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г. и бр. 33, 43, 67, 69 и 89 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 9, ал. 6, чл. 70а, ал. 2, т. 6, чл. 72, чл. 83, ал. 3, чл. 90, ал. 2 и чл. 103 думите "загубена работоспособност" се заменят с "трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане".

2. В чл. 55, ал. 1 думата “неработоспособност” се заменя с “временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност”.

3. В чл. 56, ал. 2 думите “трайна неработоспособност” се заменят с “трайно намалена работоспособност”.

4. В чл. 75, ал. 2, т. 1, 2 и 3, чл. 75, ал. 4, т. 1, 2 и 3, чл. 79, ал. 1, т. 1, 2 и 3, чл. 79, ал. 2, т. 1, 2 и 3, чл. 83, ал. 5, чл. 88, ал. 1, т. 1, 2 и 3, чл. 90, ал. 1 и чл. 98, ал. 5 думите "намалена работоспособност" се заменят с "трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане".

5. В чл. 83, ал. 4 и таблицата към чл. 86, ал. 1 думите "намалена работоспособност" се заменят с "трайно намалена работоспособност".

6. В чл. 139, ал. 1, т. 2 и чл. 142, ал. 1, т. 2 думите "загубена работоспособност" се заменят с "трайно намалена работоспособност".

§ 75. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г., бр. 69 и 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22, 52, 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59 и 104 от 2007 г. и бр. 43 и 94 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 200, ал. 1 думите “трайна неработоспособност” се заменят с “трайно намалена работоспособност”.

2. В чл. 217, ал. 1 и чл. 317, ал. 1 думите “с намалена работоспособност” се заличават.

3. В чл. 315, ал. 1 думите “подходящи за трудоустрояване на лица с намалена работоспособност” се заменят с “подходящи за трудоустрояване”.

4. В наименованието на чл. 316 и в ал. 1 думите “намалена работоспособност” се заменят с “трайно намалена работоспособност”.

5. В чл. 319 и чл. 320, ал. 2 думите “загубена работоспособност” се заменят с “трайно намалена работоспособност”.

6. В чл. 325, т. 9 думите “трайна неработоспособност (инвалидност) се заменят с “трайно намалена работоспособност”.

§ 76. Започналите и неприключили процедури до влизането в сила на този параграф пред ТЕЛК и НЕЛК за освидетелстване на деца до 16-годишна възраст и на лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване, продължават да се разглеждат по досегашния ред, но не по-късно от 31 декември 2009 г.

§ 77. Лицата, на които пожизнено е определена степен на трайно намалена работоспособност по досегашния ред, и лицата, които са с пожизнено определена степен на трайно намалена работоспособност по силата на § 3 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за здравето, се смятат с пожизнено определени вид и степен на увреждане.

§ 78. Училищата, детските градини и специализираните институции за предоставяне на социални услуги по чл. 26, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето, в които няма създадени здравни кабинети към влизането в сила на този закон, откриват здравни кабинети в срок до 1 юли 2011 г.

§ 79. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат”.

§ 80. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник” с изключение на:

1. Параграфи 3, 5, 6 и 9, които влизат в сила от 1 януари 2009 г.
2. Параграфи 25, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 57, 58, 61, 65, 66, 68, 69, 73, 74, 75, 76 и 77, които влизат в сила от 1 юли 2009 г.
3. Параграф 21, който влиза в сила от 1 юни 2010 г.

§ 81. Подзаконовите актове, предвидени в този закон, се издават в шестмесечен срок от влизането му в сила.

М О Т И В И

КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗДРАВЕТО

С разпоредбата на § 1 от законопроекта се регламентира дейността на националните и републиканските консултанти. Към настоящия момент не е налице правна уредба на реда за определяне, правата и задълженията на националните и републиканските консултанти и начина на финансиране на тяхната дейност. Дейността на националните консултанти е свързана предимно с даване на становища по конкретни въпроси относно формирането на националната здравна политика, разработването на медицински стандарти и други въпроси, касаещи организацията на медицинското обслужване на пациентите. За разлика от националните консултанти дейността на републиканските консултанти е свързана с предоставяне на консултации на лечебните заведения за болнична помощ при оказването на медицинска помощ на пациентите при спешни състояния. Предвижда се министърът на здравеопазването да регламентира с наредба условията и реда на финансиране, организацията и дейността на националните и републиканските консултанти.

С разпоредбите на § 2 и § 43, т. 2 се прецизират правомощията на регионалните центрове по здравеопазване (РЦЗ). Контролът върху дейността на здравните кабинети се възлага на регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве (РИОКОЗ). В здравните кабинети не се извършва лечебна дейност, а промотивни, профилактични и протиепидемични дейности, които са обект на контрол от страна на РИОКОЗ. Като дейност, която осъществява РЦЗ, се добавя и координацията на международни здравни програми.

С разпоредбата на § 3 се регламентира редът за финансиране на РЦЗ, както и възможността РЦЗ да са администратори на приходи от собствена дейност. В законопроекта се предвижда и редът, по който се разходват средствата, реализирани от собствени приходи.

С разпоредбата на § 4 контролът върху дейността на здравните кабинети се възлага на РИОКОЗ. Освен това се регламентира възможността отделни РИОКОЗ да осъществяват дейност на територия на повече от една област. Това се налага с оглед на факта, че не всички РИОКОЗ са еднакво обезпечени с лабораторно оборудване и специалисти.

С разпоредбите на § 5, 6 и 9 се прецизират и допълват разпоредбите за финансиране на РИОКОЗ, както и възможността РИОКОЗ да са администратори на приходи от собствена дейност. В законопроекта се предвижда и редът, по който се разходват средствата, реализирани от собствени приходи.

С разпоредбата на § 7 в съответствие със Закона за устройство на територията се регламентират изрично правомощията на органите на държавния здравен контрол да предлагат на държавната приемателна комисия за въвеждане в експлоатация на строежите в Република България решения за отказ за приемане на обекти с обществено предназначение, когато установят съществени нарушения на нормите и изискванията, определени с нормативен акт.

С разпоредбата на § 8 се регламентират изискванията за акредитация на лабораториите, които извършват анализ на проби от продукти и стоки със значение за здравето на човека за целите на държавния здравен контрол. Лабораториите следва да са акредитирани в съответствие изискванията на БДС EN ISO/IEC 17025 и/или на БДС

EN ISO/IEC 17020. Допуска се възможност лаборатории, които са в процедура по акредитация, за определен срок да извършват анализи за целите на държавния здравен контрол, ако представят доказателства, гарантиращи качеството на лабораторната дейност.

С разпоредбата на § 10 се регламентира задължението за атестиране на директора на НЕЛК. Атестирането на директора на НЕЛК е един от механизмите за осигуряване на по-добро управление и организация на работа на НЕЛК. Към момента действащият Закон за здравето предвижда атестиране на директорите на РЦЗ, РИОКОЗ и на националните центрове по проблемите на общественото здраве.

С разпоредбите на § 11, § 43, т. 1 и § 78 се въвежда задължение за откриване на здравни кабинети от училищата, детските градини и специализираните институции за предоставяне на социални услуги по чл. 26, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето и се привежда терминологията на Закона за здравето в съответствие с Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане. Изменението на чл. 26, ал. 1 е в изпълнение на доклада, приет от Министерския съвет на 3 юли 2008 г., който предвижда предприемане на законодателни промени с цел гарантиране спазването на правата на децата и насърчаване на отговорното родителство.

Отпада възможността за откриване на дентални кабинети, тъй като осъществяваната от тях дейност е лечебна дейност по смисъла на Закона за лечебните заведения, а не здравна дейност по смисъла на Закона за здравето. С тази промяна не се ограничава възможността за откриване на дентални кабинети на територията на детските градини, училищата и специализираните институции за предоставяне на социални услуги от лечебни заведения, регистрирани по реда на Закона за лечебните заведения.

С разпоредбата на § 12 се създава възможност Министерството на здравеопазването и второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на здравеопазването при и по повод възложените им функции да имат право на безвъзмезден достъп до информационните регистри, изградени и поддържани с бюджетни средства. Целта е да се гарантира качеството и ефикасността на осъществявания контрол в системата на здравеопазването при извършването на проверки по подадени жалби, сигнали и възражения, касаещи дейността на лечебните и здравните заведения.

С разпоредбата на § 13 се предлага нова редакция на чл. 33, според която министърът на здравеопазването провежда епидемиологични проучвания за установяване на зависимост между замърсяването на околната среда и здравословното състояние на населението. Регламентира се възможността Министерският съвет и общините да приемат, финансират и осъществяват програми за провеждане на дейности, свързани с опазване здравето на гражданите.

С разпоредбата на § 14 се предвижда отмяна на разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Закона за здравето. Тази разпоредба оправомощава министъра на здравеопазването и министъра на регионалното развитие и благоустройството да издадат наредба за здравните изисквания при проектирането и изграждането на обекти с обществено предназначение.

До настоящия момент такава наредба не е издадена. Практиката по прилагането на закона показва, че здравните изисквания при проектирането и изграждането на обекти с обществено предназначение понастоящем са неразделна част на всяка от наредбите за здравните изисквания към обектите с обществено

предназначение (които се издават на основание чл. 34, ал. 2 от Закона за здравето). С оглед на това не е необходимо и не е целесъобразно здравните изисквания при проектирането и изграждането на обекти с обществено предназначение изкуствено да се отделят в отделна меганаредба.

С разпоредбата на § 15 се привеждат правомощията на органите на държавния здравен контрол по чл. 37, ал. 3 в съответствие с Регламент (ЕИО) № 339 на Съвета от 8 февруари 1993 г. относно проверките за съответствие с правилата за безопасност на продуктите при продукти, внасяни от трети страни.

С разпоредбата на § 16 се удължава предвиденият в чл. 38, ал. 4 срок от 24 на 72 часа за издаване на заповед от директора на РИОКОЗ/НЦРРЗ за потвърждаване или отменяне спирането на експлоатацията на обект.

С разпоредбата на § 17 се регламентира принципът, че в случаите на повторни лабораторни изследвания при оспорване на резултатите лабораторните изследвания са за сметка на оспорващия, ако резултатът от първоначалните изследвания се потвърди.

С разпоредбите на § 18, 19 и 20 се правят терминологични корекции в разпоредбите на чл. 49, 50 и 52 в съответствие с Директива 76/768/ЕЕС за козметичните продукти.

С разпоредбата на § 21 се въвежда забрана за тютюнопушене на обществени места. Предвижда се забраната да влезе в сила от 1 юни 2010 г. Целта на тази разпоредба е осигуряване на среда без тютюнев дим и предпазване здравето на непушачите.

С разпоредбата на § 22 се регламентира възможността за обжалване на заповедта на ръководителя на лечебното заведение за задължителна изолация и лечение на лица с особено опасни и заразни болести. Предвижда се заповедта задължително да съдържа разпореждане за предварително изпълнение с цел предотвратяване разпространяването на заразното заболяване.

С разпоредбата на § 23 се прецизира уредбата на медицинското наблюдение на лицата, които работят с източници на йонизиращи лъчения.

С разпоредбата на § 24 се предвижда отмяна на ал. 2 на чл. 78 от закона, по силата на която количествата минерална вода и лечебна кал, които се ползват от лечебните заведения, се определят ежегодно по предложение на министъра на здравеопазването с решение на Министерския съвет. Съгласно Закона за водите при ползване на минерална вода се издава разрешително за водовземане от Министерството на околната среда и водите. Разрешителното за водовземане е индивидуален административен акт и се издава на всеки отделен ползвател на минерална вода (в т.ч. лечебните заведения) по определени в закона условия и ред и за определен срок. При това положение разпоредбата на чл. 78, ал. 2 от Закона за здравето се обезсмисля. Тази разпоредба на практика никога не е била прилагана.

С разпоредбата на § 25, т. 1 се регламентира заплащането със средства от републиканския бюджет на профилактичните прегледи и изследвания на неосигурените бременни жени. Промяната е насочена към превенция на ражданията на деца с увреждания чрез насърчаване явяването на профилактични прегледи и изследвания на бременните жени, които не се осигуряват по реда на Закона за здравното осигуряване и които не разполагат със средства за заплащане на медицинските изследвания. Изменението на чл. 82, ал. 1, т. 2 от Закона за здравето е в изпълнение на доклада, приет от Министерския съвет на 3 юли 2008 г., който

предвижда предприемане на законодателни промени с цел гарантиране спазването на правата на децата и насърчаването на отговорното родителство.

С разпоредбата на § 26 се коригират терминологични неточности в разпоредбата на чл. 86.

С разпоредбата на § 27, 28, 29, 30 и 31 се предвижда намаляване на възрастта, необходима за изразяване на информирано съгласие за извършване на определени медицински прегледи и изследвания само от детето, без да е необходимо съгласието на родителя или попечителя му. По този начин ще се осигури възможност за извършване на здравни консултации, определени видове профилактични прегледи и изследвания на деца над 16-годишна възраст, без да е необходимо съгласието на родителите. Ангажимент на министъра на здравеопазването е да определи с наредба конкретните видове консултации, прегледи и изследвания. Намаляването на възрастта за изразяване на информирано съгласие (от 18 на 16 г.) за определени видове дейности - профилактични прегледи и изследвания и здравни консултации, ще гарантира здравно обслужване на децата в по-голям обхват. Уреждат се и случаите, в които родителите (настойниците или попечителите) не могат да бъдат намерени, за да дадат информирано съгласие за лечение на дете, което се отглежда в специализирана институция. Измененията в тези разпоредби са в изпълнение на доклада, приет от Министерския съвет на 3 юли 2008 г., който предвижда предприемане на законодателни промени с цел гарантиране спазването на правата на децата и насърчаване на отговорното родителство.

С разпоредбите на § 25, т. 2, § 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39 и 40 се предлагат промени в системата на медицинската експертиза, като се обособяват три групи лица, подлежащи на медицинска оценка – деца до 16 години, лица в трудоспособна възраст и лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване. Предвижда се за лицата в работоспособна възраст, както и на лицата, придобили право на пенсия, но упражняващи трудова дейност, да се извършва експертиза на трайно намалената работоспособност. На децата до 16 години и на лицата, които са пенсионери, ще се извършва експертиза на вида и степента на уврежданията. Въвежда се и нов орган на медицинската експертиза за децата до 16-годишна възраст - Детска експертна лекарска комисия. Целта на промяната е чрез обособяването на различни групи лица да се създаде възможност да се извършва медицинска експертиза по облекчен ред за лицата, които не са в трудоспособна възраст.

С разпоредбата на § 41 се променя наименованието на Министерството на държавната политика при бедствия и аварии на Министерството на извънредните ситуации.

С разпоредбата на § 42 се създават нови разпоредби, свързани със засилването на осъществявания контрол от министъра на здравеопазването върху медицинското обслужване на гражданите. Към министъра на здравеопазването се създава Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“, която ще извършва проверки на лечебни и здравни заведения с цел установяване съответствието на структурата, управлението, дейността и организацията на медицинското обслужване със съответните нормативни изисквания; ще следи за спазването на правата на пациентите и на медицинските стандарти; ще предприема действия за откриване и предотвратяване на корупционни прояви и практики; ще прави мотивирани предложения за налагане на санкции на лечебните заведения и на ръководителите им и др. Агенцията ще поеме и функциите на специализирания медицински надзор, осъществяван от министъра на здравеопазването по Закона за здравното осигуряване.

Предвижда се министърът на здравеопазването да регламентира с наредба условията и реда за извършване на проверките. Създаването на специализиран контролен орган – Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ към министъра на здравеопазването, е насочено към утвърждаване на единна методология за контрол, извършване на планови и извънредни проверки на лечебната дейност и реализиране на административнонаказателна отговорност в случаите на неспазване правата на пациентите и нарушаване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ.

С разпоредбите на § 44 и 50 се въвежда задължение (и санкция при неизпълнението му) за медицинските специалисти да уведомяват дирекция “Социално подпомагане” и органите на Министерството на вътрешните работи за всяко дете, родено или постъпило в лечебното заведение, за което е налице риск от изоставяне или което е жертва на насилие. Създаването на тези разпоредби е в изпълнение на доклада, приет от Министерския съвет на 3 юли 2008 г., който предвижда предприемане на законодателни промени с цел гарантиране спазването на правата на децата и насърчаване на отговорното родителство.

С разпоредбата на § 45 се дава право на министъра на здравеопазването да оправомощи заместник-министър да издава разрешение на лечебни заведения за извършване на асистирана репродукция, както и за осигуряването, използването и съхраняването на човешки яйцеклетки, сперматозоиди и зиготи.

С разпоредбата на § 46 се прави уточнение, че обучението на специалностите от професионално направление “Обществено здраве” и на медицинските сестри и акушерките се извършва на образователно-квалификационна степен “бакалавър”. Това се налага поради въведената в Закона за висшето образование степен “професионален бакалавър”.

С разпоредбата на § 47 се прави промяна, продиктувана от отпадането в новата номенклатура на специалностите в системата на здравеопазването на разграничаването на специалностите на основни и профилни.

С разпоредбата на § 48 се добавя ново основание за преустановяване на медицинско научно изследване със заповед на директора на РЦЗ – при установяване на вредно въздействие върху здравето на изследваното лице.

С разпоредбата на § 49 се предвижда глоба за извършено нарушение на чл. 54 и 56 (забрана за продажба на алкохолни напитки и забрана за тютюнопушене в закрити обществени места) от едноличен търговец. По този начин аналогично на останалите административнонаказателни разпоредби в закона се предвижда отделно наказание за физическите лица – еднолични търговци.

С разпоредбата на § 51 се предвижда глоба за неизпълнение на възложено задължение от национален или републикански консултант.

С разпоредбите на § 52, 54 и 55 се създава възможност за налагане на административно наказание на лечебните заведения, които нарушават реда за разходване на средствата, предоставени им от републиканския бюджет по реда на чл. 82 от Закона за здравето, както и налагане на административно наказание на длъжностно лице, което не изпълни задължението си за оказване на съдействие на служителите от Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ при осъществяване на техните функции. Възлагат се функции на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат“ за налагане на административнонаказателна отговорност.

С разпоредбата на § 53 се намалява минималният размер на глобата, която може да бъде налагана за нарушаване разпоредбите на закона, с цел постигане на по-голяма ефективност при налагането и събирането на глобите от физически лица с ниски доходи.

С разпоредбата на § 56 към обектите с обществено предназначение се включват библиотеки, читалища, солариуми, ателиета за татуировки и поставяне на обици, СПА и уелнес центрове, бази за детски и ученически отдих и туризъм, детските кухни, специализираните институции за предоставяне на социални услуги, обектите, в които се практикуват неконвенционалните методи, и др. Предлагат се и легални дефиниции на понятията “временна неработоспособност”, “трайно намалена работоспособност”, “вид и степен на увреждане” и “лице, на което са възложени грижите за отглеждане на дете”.

С разпоредбите на § 57, 58, 61, 65, 66, 68, 69, 73, 74, 75, 76 и 77 се правят изменения в някои данъчни, социални и други закони, свързани с предоставяне на същите права на лицата с определени вид и степен на увреждане, каквито права имат лицата с определена степен на трайно намалена работоспособност, и се уреждат заварените отношения, свързани с медицинската експертиза на работоспособността.

С разпоредбата на § 59 се предлагат промени в Закона за защита от шума в околната среда, насочени към осигуряване на тишина в жилищните зони за времето от 23,00 до 7,00 часа.

С разпоредбата на § 60 се предлагат промени в Закона за здравното осигуряване. Въвежда се принципът НЗОК да сключва договори само с лечебни заведения, получили положителна акредитационна оценка, с цел гарантиране по-високо качество на предоставяните здравни услуги. Това правило ще се прилага само по отношение на лечебните заведения, които подлежат на задължителна акредитация по реда на Закона за лечебните заведения. Промените в глава четвърта от закона са свързани със създаването на Изпълнителна агенция „Медицински инспекторат” към министъра на здравеопазването, която ще поеме дейността на досегашната дирекция „Специализиран медицински надзор” на Министерството на здравеопазването.

С разпоредбите на § 62, 63, 64, 71 и 72 се правят изменения в други закони, с които се дава право на министъра на здравеопазването да оправомощи заместник-министър съответно:

- да издава лицензия за дейности с наркотични вещества;
- ежегодно да утвърждава максималните количества упойващи и психотропни вещества, необходими за медицински, научноизследователски и образователни цели за следващата година;
- да издава разрешение за внасяне на кръв и кръвни съставки на територията на страната при извънредни обстоятелства;
- да издава разрешение за изтегляне от употреба, унищожаване или предоставяне за учебни или научно-медицински нужди на кръв и кръвни съставки;
- да разрешава пускането в действие на медицинско изделие по изключение в интерес на здравето на населението, без да са налице законовите условия;
- да издава заповед за определяне на медицинските изделия, които могат да се продават в обекти, различни от изброените в закона;
- да забранява пускането на пазара и/или пускането в действие, ограничаване обхвата на действие или налагане на допълнителни изисквания за пускането на пазара и/или пускането в действие на даден вид медицинско изделие или група изделия, когато това е в интерес на общественото здраве;
- да издава разрешение за осъществяване на международен обмен на органи, тъкани и клетки;

- да издава сертификата за националните минерални води (удостоверяващ, че водата е подходяща за бутилиране за питейни цели);
- да регистрира лица за извършване на облъчване на храни с йонизиращи лъчения;
- да издава разрешение за облъчване на храна;
- да издава разрешение за пускане на пазара на нова храна или хранителна съставка;
- да издава сертификата за внос на бутилирани натурални минерални води.

С разпоредбата на § 67 се правят промени в Закона за признаване на професионални квалификации, породени от необходимостта за регламентиране на случаи, за които постъпват многобройни заявления в Министерството на здравеопазването, но те не са уредени в закона:

- лица, получили признаване на доказателствата за професионална квалификация от съответния компетентен орган преди влизането в сила на закона;
- български граждани, придобили професионална квалификация по медицинска професия в т. нар. “трети страни”, които желаят да упражняват професията в родната си страна;
- притежатели на дипломи, издадени от бившия Съветски съюз, които са ползвани в оригинал на територията на Република България без заверка от Министерството на образованието и науката (по силата на Наредба № 29 от 1975 г. за признаване на документите за образование, издадени от висши училища и полувисши учебни заведения от други държави, отменена през 1996 г.), и продължават да работят у нас.

С разпоредбата на § 70 се включва определянето на професионалните дейности на здравните асистенти, които те ще могат да извършват по назначение или самостоятелно, в наредбата на министъра на здравеопазването по чл. 7 от Закона за съсловната организация на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Емел Етем)